

Sygn. akt VII Kp 65/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach w VII Wydziale Karnym w składzie :

Przewodnicząca : SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant ; st. sekr. M. W.

przy udziale Prokuratora -

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10.06. 2015 roku

zażalenia P. K. i jego pełnomocnika adw. M. K.

na postanowienie prokuratora Rejonowego w Siedlcach z dnia 11 lutego 2015 roku dot. częściowego umorzenia postępowania sygn. akt 1 Ds. 1932/14przeciwko W. J. (1)

Na podstawie art. 465 § 2 kpk

POSTANAWIA

Zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2015 roku Prokurator Rejonowy w Siedlcach umorzył częściowo dochodzenie przeciwko W. J. (1) podejrzanemu o czyn z art. 270§ 1 kk polegający na tym ,że w dniu 7 maja 2013 roku w S. w celu użycia za autentyczne ,przedłożył w Sądzie Rejonowym Wydział Pracy przerobione dokumenty w postaci dowodów wpłaty wystawione przez Przedsiębiorstwo Handlowo -Usługowe (...), stanowiące dowód w tejże sprawie .

Podstawą częściowego umorzenia było stwierdzenie ,że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego .

Orzeczenie powyższe zaskarżył pełnomocnik osoby składającej zawiadomienie o przestępstwie tj. P. K. oraz sam zawiadamiający zarzucając nienależyte rozważenie i ocenienie zebranego materiału dowodowego poprzez bezpodstawne przyjęcie iż podejrzany nie wiedział o przerobieniu dokumentów w sytuacji gdy logika, wiedza i doświadczenie życiowe prowadzą do odmiennego wniosku. Podnosił też nieprzeprowadzenie dowodów z urzędu mających wpływ na treść rozstrzygnięcia a mianowicie nieprzesłuchanie P. K. i niedokonanie czynności przeszukania u podejrzanych oraz doprowadzenie do sprzeczności między treścią rozstrzygnięcia a treścią uzasadniania poprzez umorzenie postępowania w zakresie czynu z art. 270 § 1 kk w sytuacji gdy z wynika ,że umorzenie dotyczy czynu z art. 270 § 2 kk.

W konsekwencji wnosił o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego procedowania.

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie należy podnieść ,że zażalenie dotyczy W. i W. J. (2), podczas gdy postępowanie umorzono w części i to tylko przeciwko W. J. (1).Przeciwko W. J. (2) dochodzenie jest w toku ,podejrzanej ogłoszono już zarzut i poddała się karze.

Analiza materiału dowodowego nie pozwala na stwierdzenie ,ze W. J. (1) w sposób umyślny dopuścił się przestępstwa z art. 270 § 1 kk poprzez to ,że przekazał swojemu pełnomocnikowi w sprawie IVP 153/13 dokumenty o których wiedział ,że są przerobione. Podejrzany wyjaśnił bowiem ,że wystawianiem dokumentów w firmie (...) zajmowała się

jego żona W., nie wiedział zaś ,że dokumenty są przerobione. Podobnie wyjaśniła W. J. (2). Z akt sprawy IV P 153/13 wynika ,że przedmiotowe dokumenty sporządzała W. J. (2) ,zaś W. J. (1) tylko złożył te dokumenty. Domysły P. K. ,powoływanie się na zasady logiki i doświadczenia życiowego nie mogą być podstawą do uznania winy W. J. (1).

Odnosnie pozostałych zarzutów to mając na względzie fakt ,że postępowanie umorzono częściowo są one niezasadne. Bezpodstawny jest zarzut ,ze uzasadnienie postanowienia ,ze dotyczy ono art. 270 § 2 kk. Przepis art. 270 § 1 kk penalizuje przerabianie dokumentów jak i używanie takich dokumentów jako autentyczne. Tego czynu dotyczy postanowienie jak i uzasadnienie tegoż postanowienia.

Przed terminem posiedzenia pełnomocnik skarżącego złożył pismo ,w którym przedstawia własną interpretację dowodów przeprowadzonych w postępowaniu przygotowawczym , pismo to nie zawiera wniosków dowodowych i stanowi tylko polemikę z dotychczasowymi ustaleniami poczynionymi przez prokuratora .teza stawiana przez pełnomocnika ,że dokumenty złożone przez W. J. (1) w sprawie IV P 153/13 nie były potwierdzone „za zgodność” przez pełnomocnika nie może przemawiać za uznaniem umyślności przestępstwa z art. 270 § 1 kk.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak na wstępie.